

45 І оñи не разумéха то-
ва слóво, зашóто кéше по-
кryено ѿ нíхъ да го не оу-
сепатъ: и боехасе да го по-
пýтатъ за това слóво.

46 И влéзе (такóво) по-
мышленie въ нíхъ, кóй ли
бы ѿ нíхъ была по голéмъ.

47 І Іисусъ понéже знаеше
помышленie то на-сердця та
ймъ, зема. єдно дѣтéнце, и
твари го при сéбе си:

48 И рéче ѵмъ: кóйто прїй-
ме това дѣтéнце въ моё то
йме, мéне прїйма: а кóйто
прїйма мéне, прїйма оно-
гóва, кóйто ме є пратиљ:
Зашóто кóйто є по малокъ
въ вáсъ, тóй ще да бждéго-
лéмъ.

49 И ѿговори Іѡаннъ, и
рéче: Оу́читею видéхме нé-
кого си, кóйто съ твоë то
йме и згнáваше вѣсове, и
забранíхме м8 Зашóто не
хóди слѣдъ на съ.

50 И рéче м8 Іисусъ: не
бранéте м8: Зашóто кóйто
не є на вжрхъ на съ, тóй є
и наша та страна (помо-
щникъ).

51 И когáто се испжалувá-
ха днi тен-ко скáчванie то
м8, и тóй оутвжрди лице
то си да идë во Іерусалимъ.

52 И прати вѣстники
предъ лице то си: и ѿидó-
ха та влѣзоха въ єдно село
Самаранско, за да м8 при-
готвятъ мѣсто.

53 И не прїаха го залшóто
лице то м8 кéше да идë во
Іерусалимъ.

54 И като видéха оу́чени-
ци те м8 Іаковъ и Іѡаннъ,
рекоха; Господи, щéшъ ли
да рече ме да слѣдъ ѿгни ѿ
неко то, да ги и згори, как-
вò то що направи илà;

55 И като се ѿбраха Іи-
усъ оу́кори ги, и рéче ѵмъ:
не знаете на-кóй сte дѣхъ
вáе,

56 Зашóто Сынъ человé-
ческий не є дошёль да по-
губи душы человéчески, но
да спасе: и ѿидóха въ дрѹ-
го село.

57 И като вжрвéха по пж-
тьлатъ, рéче м8 нéкой: Го-
споди, ще да идемъ слѣдъ
тéве дѣто да идешъ.

58 И рéче м8 Іисусъ: ли-
сицы те ѵматъ дрѹки, и
птицы те некéсны гнѣздѧ:
а Сынъ человéческий нема
гнѣздѧ си подклони глава та.

59 И рéче на дрѹги го: по-
слѣдуй вай по мене. И оñ
рéче: Господи, дайми доз-
воленie да идемъ пефво да
погреbемъ отца моего.

60 И Іисусъ м8 рéче: аста-
ви мертвы тe да погреb-
ватъ свой тe мертвeци: а
ты иди и проповѣдуй
царство то Бжїе.

61 И дрѹгъ рéче: Господи,
ище да дайdemъ слѣдъ тéве:
но дайми по на предъ доз-